

Núm. 12

Ser consiliari o consiliària a l'ACO

Comissió de Consiliaris

DOCUMENTS D'ACO

Acció Catòlica Obrera

Números publicats en aquesta col·lecció:

- 1 **L'autenticitat militant** - Teodor Suau
- 2 **Jesucrist fa possible l'home i la dona nous i ens impulsa al compromís** - Xosé A. Miguélez
- 3 **L'estudi d'evangeli** - Florenci Costa
- 4 **La revisió de vida** - Josep Soler Llopart
- 5 **L'evangelització** - Julio Lois
- 6 **Ser responsable a l'ACO** - Comissió de Formació
- 7 **Acollir la persona en la seva dignitat de filla de Déu** - Oriol Xirinhachs i grups de revisió de vida de l'ACO
- 8 **Llegir els evangelis avui** - Agustí Borrell
- 9 **Ser militant avui** - Diversos autors
- 10 **50 anys: l'experiència actual de l'ACO** - Divuit testimonis
- 11 **El retrat del moviment. Reflexions arran de l'enquesta realitzada entre els militants de l'ACO**

Ser consiliari o consiliària a l'ACO

Comissió de Consiliaris

SUMARI:

Presentació	3
Els eixos bàsics	5
L'aportació dels consiliaris a l'ACO <i>Joan Ramon</i>	13
El futur dels consiliaris i consiliàries a l'ACO <i>Maria Bargalló</i>	18
Com ha de ser el consiliari d'ACO de cara al futur <i>Josep Maria Romaguera</i>	22
Respostes dels grups (40) a la consulta de la comissió de consiliaris	26
Respostes dels consiliaris i consiliàries (17) a la consulta de la comissió	35
El paper del consiliari de grup i del consiliari de zona	42

Aquest llibret ha estat preparat per la Comissió de Consiliaris, formada per Maria Bargalló, Oriol Garreta, Josep Lligadas i Josep M. Puxan.

PRESENTACIÓ

Aquest llibret que teniu a les mans recull diversos materials que volen concretar quin és el paper del consiliari i la consiliària a l'ACO en el moment actual i de cara al futur. És una primera resposta a l'acord del VII Consell del moviment, que tingué lloc a Vic el maig del 2001, en què es demanava que es plantegés i treballés aquest tema. L'acord del Consell, sota el títol de "Redefinir el paper dels consiliaris i consiliàries i promoure'n la formació", deia així:

La figura del consiliari capellà ha marcat profundament la vida del moviment. Molts militants els devem una formació i un acompanyament en la fe i en la vida que ens han fet com som. L'ACO no s'entendria sense aquesta figura. No obstant això, l'actual situació eclesial comporta canvis en profunditat que cal abordar de cara al futur:

a) el convenciment que, amb una formació adequada, els laics -homes i dones- podem també participar en aquesta tasca d'acompanyament de persones i grups des de la nostra condició de militants

b) la manca de capellans que vagin incorporant-se a la vida diocesana

c) la sobrecàrrega de molts capellans consiliaris, actualment amb més tasques de les que poden fer: la parròquia, el moviment d'infants, el de joves, l'ACO, altres grups...

d) a l'hora de fer nomenaments de capellans, la majoria de vegades es prioritza l'activitat parroquial per damunt de l'acompanyament de grups i de persones

Per tot plegat pensem que ens cal abordar les següents qüestions:

1. Redefinir el paper dels consiliaris en els grups, en les zones i

federacions i en el moviment. Què n'espera l'ACO:

- *en l'acompanyament dels i les militants,*
- *l'animació de la fe,*
- *la relació amb l'església diocesana,*
- *la formació dels i les militants.*

2. Consiliaris laics, consiliaris capellans, consiliaris religiosos: valoració de l'experiència de l'ACO en els darrers anys. Punts febles. Qüestions a potenciar.

3. La formació de consiliaris: la JOC ens ha precedit en l'experiència de formació de consiliaris en l'estil de la revisió de vida. Alguns militants de l'ACO hi ha pres part. Revisar, completar si cal i potenciar aquesta formació hauria de ser un objectiu de l'ACO.

Si repasséssim ara com ha estat exercida la tasca de consiliari al llarg dels 50 anys d'història del moviment, ens adonaríem de com ha anat canviant, i s'ha anat adaptant a les diverses situacions i circumstàncies. Per exemple, ens adonaríem del pas decisiu que significa acceptar la possibilitat que la tasca de consiliari no sigui confiada només a preveres. I ens adonaríem, encara, que aquest fet, motivat inicialment per la manca de capellans, ha ajudat també a reformular el sentit d'aquesta funció i, en definitiva, l'ha enriquida.

Seria interessant aprofundir en el repàs històric de com ha anat canviant la funció de consiliari, i també en la reflexió teològica que en podríem deduir. Aquí no farem aquest aprofundiment (en parlarem només per sobre; potser en algun altre moment estarà bé fer-ho més a fons i podrà ser una bona aportació per reformular el sentit dels diversos ministeris eclesials), sinó que anirem més directament a veure com el podem viure i realitzar en les nostres circumstàncies actuals.

Per a fer-ho, començarem amb una presentació-resum dels eixos bàsics que cal tenir en compte per a exercir la tasca de consiliari, que ha preparat Josep Lligadas. I després recollirem diverses aportacions que ajudaran a desglossar aquests eixos: les aportacions de Joan Ramon Cinca, Maria Bargalló i Josep M. Romaguera a les jornades de consiliaris de febrer de l'any 2002 i 2003, els resums de les respostes dels grups i dels consiliaris mateixos a l'enquesta que es va fer el curs 2002-2003,, que ha elaborat Oriol Garreta, i finalment, el recull de criteris i coses concretes que van sortir a les jornades de consiliaris del 2002.

ELS EIXOS BÀSICS

Dins una teologia i una espiritualitat

Ser consiliari a l'ACO vol dir, primer de tot, voler submergir-se dins una teologia i una espiritualitat que són les que configuren el moviment. No és cap cosa que estigui formulada enloc de manera sistemàtica, però sí que és una vivència que impregna tot el que som. I que potser la podríem sintetitzar en uns punts com els següents:

- En les persones, en la vida, en els fets de la vida, és on nosaltres hi descobrim Déu. Déu és el Déu encarnat en la condició humana, i això vol dir que és aquí, en la condició humana i en les realitats humanes, on l'hem de trobar. Només si toquem la vida podem trobar Déu. És el misteri de l'Encarnació.

- Aquesta vida, Déu ens convida a viure-la d'una determinada manera: la manera de Jesucrist, que és una manera feta d'amor total envers els homes i dones i sobretot els homes i dones pobres, i feta alhora de confiança total en el Déu que és amor. Jesús, per fidelitat a aquest camí, va acabar fracassant a la creu; i per la força de Déu, aquest fracàs es va convertir en vida per sempre. Per això, nosaltres descobrim la passió i mort de Jesús en les realitats humanes de lluita, de fracàs, d'exploació, de mort; i descobrim la resurrecció de Jesús en les realitats de vida, d'estimació, de progrés, de solidaritat, de justícia, d'esperança quan les coses no van bé, de vivència profunda de Déu en qualsevol situació. És el misteri de la Pasqua.

- El creixement cristià és, sobretot, impregnar-se de l'Evangeli, per fer que la nostra vida s'acosti a la vida de Jesús, tant pel que fa a les actituds amb què ens posem davant tota realitat, com pel que fa a la confiança de fills de Déu que hi vivim. La revisió de vida ens ajuda a anar creixent en aquestes actituds, i per això és determinant que Jesús i l'Evangeli hi

siguin ben explícitament presents: no només com una referència ètica, sinó com una referència de fe, és a dir, veient Jesús no només com un model exemplar, sinó com algú que és vivent, present, que es fa trobar, que ens ofereix la seva intimitat.. L'estudi d'evangeli, el recés, i tot altre tipus de moments específics de pregària ens ajuden a interioritzar aquest camí. L'Eucaristia és el moment de vivència més gratuïta i eclesial de la proximitat de Jesús a les nostres vides.

- Valorem d'una manera especial la força evangèlica que es troba en els valors de la cultura obrera i en tota acció que vulgui crear un món més digne per a tothom: els valors de fraternitat, d'ajuda mútua, de lluita reivindicativa i col·lectiva, d'alegria i de festa davant els progressos aconseguits i per la vida mateixa... Són valors de l'Evangelí que la lluita obrera i tota lluita transformadora té també com a propis, i que a nosaltres ens donen una profunda unitat vital.

- L'ACO és l'experiència de comunitat cristiana, d'Església, més propera que tenim, i per a un bon nombre de militants és l'única. Ens cal anar prenent consciència del sentit de pertànyer a aquesta comunitat més àmplia que formem tots els cristians i cristianes, viure'n la riquesa, i aportar-hi tot el que puguem perquè sigui signe més transparent de Jesucrist.

- Som un moviment evangelitzador. I això vol dir que, alhora que compartim amb la gent que tenim a prop, siguin creients o no, les nostres lluites i esforços, i alhora que som capaços d'aprendre d'ells, els volem aportar, i volem compartir amb ells, això que dóna el sentit més profund de les nostres vides, la fe de Jesucrist. I ho fem des de dins, des de baix.

- Aquesta acció evangelitzadora té un sentit general, que és el de fer proper Jesucrist al món treballador i a tota la gent amb qui compartim la vida, però té alhora un sentit més específic, que és el d'oferir a la gent d'incorporar-se al moviment. Una gran part de les actuals incorporacions a l'ACO és de gent que ve de la JOC, però no ens podem quedar aquí. Cal animar-se a oferir l'ACO a persones (o grups de persones) dels llocs on som: feina, barri, sindicat, partit, associacions... i també a gent de la parròquia o de grups cristians als quals l'ACO pot ajudar a avançar en la seva fe de manera més compromesa i més fidel a la seva condició de treballadors i treballadores.

El paper del consiliari i la consiliària

Fer de consiliari no és una feina més, que es fa en un horari determinat i ja està. Certament que les circumstàncies i possibilitats de cadascú determinaran la nostra manera de fer de consiliari, però en tot cas hi ha una cosa fonamental en la vivència d'aquesta tasca: és una missió que se'ns ha encomanat, una missió que fa il·lusió, que val molt la pena, i que ens canvia, que configura d'alguna manera el conjunt de la nostra vida.

Per realitzar-la, cal tenir en compte els criteris següents:

- Cal tenir una actitud d'acompanyar i no d'imposar, de saber escoltar més que parlar, de ser testimoni més que mestre, de compartir la vida.

- Apartir d'aquesta actitud, amb les nostres intervencions hem d'ajudar a descobrir la profunditat de la vida que surt en el grup, ajudar a trobar-hi les crides de l'Evangeli, ajudar a pregar... Aquestes intervencions a vegades seran aportacions que se sumen a les altres aportacions dels membres del grup, i a vegades hauran de ser preguntes o qüestionaments que facin aturar-se i reflexionar, per exemple, sobre què ens diu l'Evangeli en un determinat punt (per exemple, si veiem que el grup està fent el "jutjar" sense parlar de Jesucrist ni dels criteris evangèlics). A vegades caldrà ser exigents i interpelladors des de l'Evangeli i des de la fidelitat al món obrer i a les persones, i altres vegades caldrà ajudar a trobar la pau de Déu enmig de les angoixes o els fracassos. En resum: una funció bàsica del consiliari (encara que no només d'ell) és assegurar que en el grup es faci revisió de vida, i bona revisió de vida. Per conduir el grup i les persones a ser gent de pregària i de compromís, en un moment històric en què ni la formació i vivència de la fe és facilitada per l'ambient, ni tampoc no ho és el compromís seriós.

- Sovint es diu que el consiliari ha de ser "un més del grup". Això és cert en el sentit que ha d'aportar-hi la seva pròpia vivència, i no parlar des de fora, com algú que té la veritat i transmet allò que sap i no allò que, amb tantes febleses com tothom, intenta viure. Però alhora, el consiliari ha de saber fer-hi la seva aportació específica: comunicar la pròpia descoberta de Déu en la vida dels militants; vetllar perquè en el grup (i en el moviment) es visqui la fe en Jesús i se sigui fidel al seu projecte; animar a viure el grup com a comunitat de fe cristiana, en comunió amb el moviment i amb tota l'Església... Això comporta tenir un cert distanciament per poder ajudar al creixement dels militants, valorar el procés que fan, etc.

- El consiliari té una tasca diferent de la del responsable de grup, i l'ha de respectar. En alguns grups, per la història o les circumstàncies, el consiliari fa unes certes funcions organitzadores, que en principi correspondrien al responsable. Més valdria que no fos així, i caldrà, en tant que es pugui, canviar aquest estil.

- El consiliari té una funció de vinculació eclesial. Hauria d'ajudar a anar més enllà del grup, i convidar a descobrir la importància del moviment; i a anar més enllà del moviment, i descobrir el conjunt de la comunitat eclesial, l'Església amb les seves virtuts i defectes, que viu i celebra la fe. I hauria d'ajudar a descobrir que el moviment i cada militant, amb les seves diverses activitats i compromisos, el que fan és concretar el projecte de Déu que Jesús va encomanar a l'Església de portar a terme.

- El consiliari ha d'intentar tenir temps, fora de la reunió, per acompanyar personalment els militants en el seu procés de fe i de compromís. Això comporta estar-hi al cas, oferir-se per parlar (però sense ficar-se en la vida de la gent si no volen), proposar a alguns de fer exercicis espirituals o alguna altra activitat, etc. També serà important, de tant en tant, trobar-se amb el responsable per avaluar el funcionament del grup.

L'Església que intentem viure i construir

La manera de realitzar la tasca de consiliari porta a reflexionar sobre l'estil d'Església que estem vivint i construint. Un moviment com l'ACO comporta una manera determinada de viure la relació laics-preveres, i per tant, la relació laics-jerarquia. Per dos motius, sobretot: primer, perquè el fet que al moviment els laics tinguin un paper dirigent i decisor, fa veure que és possible un funcionament diferent del que és habitual a l'Església; segon, perquè el fet que hi hagi laics i laiques que exerceixen el paper de consiliari, mostra que determinades funcions d'acompanyament de la fe que semblaven exclusives dels preveres (o bisbes) no ho són necessàriament. I juntament amb això, la teologia i l'espiritualitat que configuren l'ACO comporta també un determinat estil d'Església. Amb tot això, destacaríem aquests trets eclesials:

- El moviment viu (o vol viure!) un estil d'Església oberta al món, atenta al món, disposada a descobrir Déu més enllà de les fronteres eclesials, disposada a treballar al costat dels altres homes i dones, creients

o no, al servei d'una societat digna i justa per a tothom.

- L'Església que vivim en el moviment vol ser evangelitzadora. I això ho entenem segons la imatge evangèlica del llevat dins la pasta: des de dins, al costat de la gent, compartint la vida i, dins aquesta vida compartida, proposant també el sentit que Jesucrist i el seu Evangeli tenen per a nosaltres i la felicitat que ens donen.

- L'Església que vivim vol ser també una experiència de comunió. El grup de revisió de vida vol ser un espai de gent que es coneix, que s'ajuda, que es valora, que s'interpel·la, que prega i celebra la fe... I a un nivell més ampli, la zona i el moviment també.

- El funcionament del grup, de les zones i del moviment és corresponsable (o, si volem dir-ho així, democràtic) i no jeràrquic. En el sentit que les coses es decideixen entre tots, es tria els responsables a tots nivells i les responsabilitats són rotatòries, i la funció del prevere en la gestió del moviment no és la d'un directiu sinó la d'algú que aporta les seves capacitats i experiència.

- Això no vol dir, certament, que pensem que tot ve de nosaltres mateixos. La fe i la presència de Jesucrist són un do, i aquest do no és fruit de cap voluntat ni decisió nostra, sinó que ve de Déu. I per tant, valorem la lectura del Evangeli com un posar-nos davant d'algú que està més enllà de nosaltres i en el qual creiem; reconeixem que aquest Evangeli ens ha arribat a través de l'Església, i volem conèixer també més a fons el camí de fe i les formulacions de la fe que la comunitat cristiana ha fet seves al llarg de la història; i valorem l'Eucaristia i els sagraments com el moment en què es fa present de manera més específica aquest do de Déu. És en aquesta línia que valorem la funció del prevere: aquell que té la missió més pròpia de ser signe de la presència de Jesucrist en l'Església i de la vinculació de la comunitat concreta amb el conjunt eclesial; coses que es realitzen d'una manera especialment visible mitjançant la presidència de l'Eucaristia.

Consiliaris preveres, religiosos i laics

La incorporació de cristians i cristianes no preveres com a consiliaris i consiliàries del moviment ha estat sens dubte una novetat important en els últims anys: religiosos i religioses, laics i laiques han aportat vivències diferents que enriqueixen el conjunt, alhora que plantegen nous reptes.

Sobre això, podríem assenyalar el següent:

- Els consiliaris laics esdevenen punt de referència per als militants amb el testimoni de la seva vida i la seva realitat més propera i semblant a la que viuen els militants mateixos. I de cara al conjunt del moviment, mostren una manera de viure i reflexionar la fe més directament arrelada a la vida.

- Els preveres, per la seva banda, mostren habitualment un aprofundiment més elaborat i treballat de la fe i de la vida eclesial, alhora que són també testimoni de dedicació més plena a la comunitat i a l'anunci de l'Evangelí.

- Les religioses i els religiosos no preveres, d'altra banda, viuen elements de les dues bandes: la dedicació personal més plena a l'anunci de l'Evangelí, i la presència també en accions més directament arrelades a la vida de la gent.

- Tot aquest conjunt s'ha de cuidar i conjuminar bé. Perquè de fet, els preveres tenen una facilitat més gran per trobar el sentit de col·lectiu amb els altres preveres consiliaris, perquè hi ha molts llaços de contacte establerts i maneres de funcionar que ho faciliten. Caldria, aleshores, buscar la manera que laics i religiosos s'hi sentissin més integrats, tant en les zones com en el conjunt del moviment: perquè es trobessin més acompanyats en la seva tasca; perquè poguessin confrontar-la amb els altres consiliaris; perquè poguessin exercir millor la funció de vinculació eclesial que els correspon; i perquè la riquesa que els preveres poden aportar als laics i als religiosos, i la que els religiosos i els laics poden aportar als preveres, circulés amb més facilitat i eficàcia.

Formació i vivència del moviment

La incorporació de consiliaris laics planteja noves necessitats de formació. I alhora, fa adonar també d'altres necessitats de formació i de vivència del moviment, per exemple, per als preveres. Podríem resumir-ho així:

- El consiliari s'ha d'impregnar de la vida del moviment. Ser consiliari no és només anar al grup i fer-hi la pròpia aportació, sinó que, perquè aquesta aportació sigui realment la que ha de ser, cal omplir-se del que l'ACO viu i significa. Sempre segons les pròpies possibilitats de temps i dedicació, naturalment, però sempre també amb consciència que aquesta

impregnació és molt important.

- Això es realitza de moltes maneres: participant en les trobades generals i de zona, parlant amb altres consiliaris per conèixer altres possibilitats i experiències, preguntant el que calgui als responsables, aprofundint en el coneixement de la revisió de vida i en el seu sentit, estant el cas de les prioritats i propostes del moviment... Es tracta, en definitiva, de tenir ganes de "viure" el moviment tan a fons com cadascú pugui, perquè això enriqueix personalment, i perquè fa que un pugui realitzar més com cal la pròpia tasca.

- Tots els consiliaris necessitem formar-nos, entenent aquesta paraula en sentit ampli. Per exemple, a alguns consiliaris preveres els caldrà més coneixement i formació sobre la realitat social o sobre la vida quotidiana de la gent. I als consiliaris laics els pot caldre més formació bíblica, teològica o espiritual. Cadascú hauria de buscar com trobar aquesta formació, perquè de mitjans n'hi ha molts, tant pel que fa a conèixer més la realitat social, com la vida quotidiana, com la teologia, com l'espiritualitat, com també per aprofundir en la revisió de vida o les altres eines que fem servir a l'ACO. Però alhora, el moviment també hauria de facilitar-la: mitjançant les trobades habituals de les zones o generals del moviment, o mitjançant mitjans més específics de formació, que els responsables del moviment hauran de plantejar i promoure.

- I finalment, el consiliari ha de trobar els espais per viure i interioritzar, en la reflexió i la pregària, la seva tasca: les reunions, les persones, els fets, els progressos, els reptes... El quadern de vida pot ser una bona eina en aquest sentit, o qualsevol altra que a cadascú li pugui servir.

L'oferta per ser consiliari o consiliària

L'últim punt a tenir en compte a l'hora de parlar de la tasca de consiliari és tenir present que el moviment, a mesura que creix, necessita nous consiliaris, i que, alhora, fer de consiliari o consiliària és una tasca que pot ser valuosa i gratificant per a altra gent, com sens dubte ho és per a nosaltres.

Per això, val la pena tenir present la possibilitat d'ofereir de fer aquest servei, en primer lloc, a laics i laiques del moviment, prou formats i madurs per a realitzar-lo.

I alhora, val la pena de pensar també d'ofereir-lo a capellans o religiosos

i religioses que o bé havien estat vinculats al moviment en altres èpoques, o bé tenen un tarannà que els fa propers a la manera de viure i de fer de l'ACO.

L'equip de consiliaris de zona serà sens dubte un bon lloc per pensar aquestes possibles ofertes en funció de les necessitats de la zona. I també, si un consiliari pensa en la possibilitat d'alguna persona a qui se li pogués dir, pot fer-ho saber al consiliari general o a algun altre dels responsables del moviment.

L'APORTACIÓ DELS CONSILIARIS A L'ACO

Intervenció a la Jornada de consiliaris i consiliàries del
23 de febrer del 2002

Joan Ramon i Cinca

En el moviment, tothom és responsable de tot. Tots els membres han de ser responsables de grup i consiliari. L'organització, però, ajuda que algú se n'ocupi més.

El responsable de grup ha d'aportar la preocupació més humana de cara les persones, participar en l'organització del moviment, fer l'enllaç amb la zona. Li toca estar atent al col·lectiu i al món obrer.

El consiliari ha de tenir la preocupació que Jesucrist estigui enmig del grup, vivent. Això implica un cert coneixement i vivència de Jesús, i, en el cas del ministre ordenat, mantenir viu el lligam amb l'Església, la comunitat de fe, la fe apostòlica.

L'aportació dels consiliaris a la història de l'ACO

Els anys 50-60

L'ACO va néixer els anys 50. El clima era de postguerra. La classe obrera veia l'Església com una enemiga. A Catalunya, era una classe obrera ferida i aliena a l'Església. Els immigrants que van anar arribant tenien una altra sensibilitat respecte a l'Església. La situació d'injustícia i d'opressió, la migració, com el desplegament econòmic, marcaven la classe obrera.

Els amos de l'Església eren els rics. Ideològicament la classe obrera vivia dels valors de la cultura obrera: la cultura del treball, l'ajuda mútua, la fraternitat...

Es vivia en un clima de cristiandat, en què tot estava influenciat per l'Església i pels valors morals que aquesta marcava. Hi havia cristians que practicaven, d'altres que eren fervents seguidors de Jesús. La fe cristiana era considerada com un fet "normal".

L'itinerari de fe (que a l'ACO en diem procés) es feia, doncs, en un clima en què era fàcil conèixer Jesucrist.

Les idees de Cardijn eren conquerir la classe obrera per la fe, en la idea de llevat dins la pasta. La seva gran intuïció és fer això en la doble fidelitat al món obrer i a Jesucrist. Els instruments eren la revisió de vida i el compromís. La tasca del consiliari consistia a ajudar els militants a fer aquest itinerari de fe a partir de fets concrets, no de la discussió d'idees, que de vegades esdevé una temptació clara.

La revisió de vida ha de tenir en compte les dimensions col·lectives i els sentiments interiors. Un fet entranya actituds i realitats viscudes per molta gent. El camí de conversió ajuda a veure els sentiments, les actituds: com es viuen i com ens afecten les coses, i pensar com ho veu Déu, i com l'Esperit ho inspira tot i hi és present.

El consiliari està present a tot això, i procura que els militants, a partir d'un fet, s'emmarallin en Jesús, però les dones li passen al davant en sensibilitat i interpretació. Un fet, és com un mirall que ens fa veure les covardies i les coses bones que portem a dintre.

El consiliari ajudava en tot això, sobretot a nivell personal, des del punt de vista de l'amistat i amb la intenció de descobrir com s'hi juga en això el Regne de Déu. I ho feia amb els esquemes de la "Direcció Espiritual", amb la confessió individual. La parella ho feia entre ella, de vegades.

El consiliari es preocupava pel conjunt de la formació en el moviment. Al cap de l'any es feien tres recessos, i tres jornades d'estudi. Al recés es feia una contemplació més directa.

Els anys 70-80

En els anys 70/80 s'acceleren les lluites per les llibertats i per la democràcia. L'ACO rep l'impacte de descobrir les ideologies. Tot el mal ve perquè hi ha una desigualtat entre les persones, entre qui posseeix els mitjans de producció i qui només compta amb les seves mans. Això, molt esquemàticament, és enllaminador. Es tracta de canviar la truita. És important fer camí per aconseguir-ho. Si no, s'és un traïdor a la classe obrera, un opressor.

A nivell de moviment hi ha el descobriment dels militants no cristians, que desvetlla un gran sentit de fraternitat. Descobrim sants laics i ens en meravellem. Veiem que a part de l'Església hi ha el Regne de Déu, allà on la voluntat de Déu es compleix. La humanitat sencera és inspirada per l'Esperit Sant, i dins i fora de l'Església hi ha coses bones i dolentes. Déu se'ns avança, el descobrim present a la vida, no és que nosaltres "l'aportem" a la realitat.

A l'ACO es viu el pluralisme polític i sindical. No hi ha una única línia encertada. Es vol donar testimoni de Jesucrist a la vida per tal de dir el que un veu i pensa i creu. L'ACO va sentir moltes crítiques, perquè la gent que no té gaire consciència del què és la fe, només veu l'acció. Durant anys, hi ha qui parla dels catòlics com si fos una força política, fins i tot opositora del franquisme. Tanmateix a les manifestacions del Primer de Maig l'ACO no hi ha anat mai com a tal. A l'ACO no es va viure la política d'una manera apologetica i combativa, sinó amb llibertat d'expressió. Així es va evitar aquesta mena d'aïllament ideològic simplista d'un marxisme que no ha funcionat. Amb el desencís es va veure que els cristians guardàvem més l'esperança que els que no tenien fe.

En aquests moments sorgeixen les "Comunitats populars", que donen molta importància a la lluita plegats. Van impactar en el moviment.

Durant aquests anys, en què l'Acció Catòlica va patir força, l'ACO no estava dins l'estructura dels moviments, però era present en el bisbat de Barcelona. El consiliari ni tan sols tenia el nomenament del bisbe. Va ser l'època en què la JOC va ser foragitada i devorada pels moviments socials i polítics.

En aquest context, la feina del consiliari va ser aguantar la ventada. El compromís anava per estar amb la gent senzilla, s'apreciava el militant compromès en coses senzilles, a diferència de l'HOAC.

Els anys 90

La cristiandat s'ha acabat a Europa i trigarà segles a tornar, si és que mai arriba a fer-ho. La globalització i la llibertat de consciència comporten un pluralisme religiós. Hem viscut la revolució més forta de l'Església després de l'edicte de Constantí, al segle IV. Gràcies al progrés de la humanitat, de la llibertat de consciència i de l'Evangeli, l'Església ha anat discernint que no és possible obligar ningú a ser cristià, com succeïa sovint fins aleshores, en que la conversió anava en bloc (el centurió es va

convertir ell i tota la família, Jn 4,53).

Ara és un dolor per als pares veure que els fills no els segueixen en tot. Es veu que és inútil forçar segons quines coses. Això planteja una manera nova de participar a l'Església. L'Església, fins i tot en Ratzinger, va veient més la necessitat de comunitats petites. Som la sal, la llum, el llevat. Els qui estimem Jesucrist veiem que Déu ens demana que siguem això. Som enviats perquè Déu estima els nostres companys.

En el futur, el moviment interpel·la l'èxit dels "nous moviments", com el dels kikos, que arriben a molta gent i a gent jove. El nostre estil no és com el d'ells, però sí que hauríem de poder viure nosaltres la fe, viure més la densitat humana i d'expressió i de compartir la nostra fe. Amb una o dues trobades al mes, no n'hi ha prou en un món secularitzat, es fa difícil viure així la fe.

Tenim la convicció que Jesucrist és present en tot home i tota dona, gràcies a l'acció de l'Esperit Sant. Cal posar en comú, en la revisió de vida, com es veu aquesta acció de Jesús i de l'Esperit. L'Esperit necessita llibertat (els coloms necessiten aire per poder volar). I on hi ha l'Esperit hi ha llibertat. Cal viure-la en la revisió de vida, en el contacte amb les persones, en els compromisos. Hem d'acompanyar, però mai forçar. No sabem fins a on és capaç de donar cadascú. Els adolescents tendeixen a ser dictadors els uns dels altres. Els adults no hem de dir què s'ha de fer, però sí descobrir allò que és obstacle: la covardia, l'egoisme, l'impacte de les estructures.

En els fets paral·lels que surten a la revisió de vida, va bé que cadascú hi descobreixi la seva realitat, la crida que Jesús li fa, i compartir-ho amb els altres. Tot és responsabilitat de tots en el grup.

És important la familiaritat amb la Paraula, amb l'Evangeli, amb tota la Bíblia. Tenir en compte l'experiència de totes les persones que s'han trobat amb la Paraula. Connectar amb els apòstols i amb el grup, amb el món creient. No cal ser un tècnic, però sí tenir l'instint dels senzills. L'estudi de l'Evangeli hi ajuda. L'Església en el món obrer hi té biblistes, sense fer coses complicades. En els militants de l'ACO hi ha moltes ganes de conèixer Jesús, i això és un do, un sentir-se escollit. Potser aquesta idea de vegades ens repugna perquè som orgullosos i envejosos. Això explica l'amor de Jesús pels qui pateixen. A l'ACO no es tracta només de sentir-se atret per Jesús i pels pobres, sinó d'estar amb ells des de dins, com un més. I per ser consiliari cal sentir-se estimat per Déu, un Déu que estima els militants, els seus companys consiliaris....

Sense la pràctica religiosa es corre el perill de viure la fe al nostre gust i al marge de la resta de la comunitat creient. Això també pot passar amb els qui van molt a missa. El subjectivisme funciona a molts nivells. És important tenir present que no ens dirigim a un maniquí, sinó a una alteritat.

Fer de consiliari implica dedicar-hi la vida, és una vocació, que pot exercir tant un laic com un prevere. Els límits entre els ministres ordenats i els no ministres queda avui difuminat. Els consiliaris laics serveixen Jesucrist des del cor de la vida, de la família, del món laboral, social i polític i enriqueixen l'alteritat de la fe des del mig de la vida. El consiliari ordenat asseguraria la continuïtat de la fe en comunió amb l'Església de Jesús. Uns i altres es complementen en aquesta Església cridada a ser petita i forta.

És bo contemplar el treball de l'Esperit dins del treball del grup. Aprendre a mirar i a veure, a revisar com cadascú va sent interpel·lat per la revisió de vida.

Convé fer estudis d'Evangelí i formació bíblica.

EL FUTUR DELS CONSILIARIS I CONSILIÀRIES A L'ACO

Intervenció a la Jornada de consiliaris i consiliàries del
22 de febrer del 2003

Maria Bargalló

Un repte

- Manca de capellans
- Manca de temps per dedicar al moviment

Un fragment de la Bona Nova: Mt 22, 1-14

Jesús es posà a parlar-los novament en paràboles. Els digué:

Amb el Regne del cel passa com amb un rei que celebrava el casament del seu fill. Va enviar els seus servents a cridar els convidats a les noces, però ells no hi volien anar. Llavors envià uns altres servents amb aquest encàrrec:

"-Ja tinc preparat el meu banquet: he fet matar els vedells i l'aviram, i tot és a punt. Veniu a les noces!"

Però ells no en feren cas i se'n van anar, l'un al seu camp, l'altre al seu negoci; i els altres agafaren els servents, els van maltractar i els van matar. El rei, indignat, envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Llavors va dir als seus servents:

"-El banquet de noces és a punt, però els convidats no n'eren dignes; aneu, doncs, a les cruïlles dels camins i convideu a les noces tothom que trobeu."

Aquells servents van sortir als camins i van reunir tots els qui van trobar, bons i dolents; i la sala del banquet s'omplí de convidats.

Aleshores el rei va entrar a veure els convidats i s'adonà que allí hi

havia un home que no duia vestit de noces, i li digué:

"-Amic, com és que has entrat aquí sense vestit de noces?"

Però ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien:

"-Lligueu-lo de mans i peus i llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents. Perquè molts són cridats, però pocs són escollits".

Fer de consiliar és anar de convidat a bodes:

- Acompanyem els militants en el compromís
- Som testimonis del seu camí de creixement personals vers l'Amor
- Compartim el seu desig de felicitat plena
- Preguem plegats, perquè Déu és amb nosaltres
- És l'Amor qui ens presideix

Anar de bodes no és una obligació. No es pot posar en el mateix calaix de les feines que "toca" fer. Anar de bodes és UNA FESTA:

- Et fa il·lusió anar-hi
- Estimes les qui t'han convidat
- Et fan sentir que tu ets important per ells
- Tens ganes de compartir aquest bocí de la seva vida que t'ofereixen
- El seu compromís d'Amor t'esperona, t'empeny i t'exigeix

Per anar de bodes s'ha d'anar com cal: amb VESTIT DE FESTA

- No podem anar "de rebaixes"
- No podem fer un "passa com puguis"
- La "talla" ha de ser la que pertoca (No podem no donar la talla)

Intuïcions de futur

Obrir el ventall:

- Sortir als camins a cridar a gent amb qui en principi no havies pensat.
- Capellans que potser no han estat propers al moviment però que poden restar oberts a participar de la festa si se'ls convida
-
-

- Religioses i religiosos
- Laics i laiques

Saber convidar:

Qui convida ha de saber transmetre la il·lusió per participar a la festa. Ha de saber “engrescar” l’altre perquè tingui ganes de participar de la gresca. (Perquè si no, correm el risc de que l’altre s’ho prengui com una “feina més” i et digui que no pot, que “no té temps” o que no l’interessa)

- Ser consiliari de l’ACO és una oportunitat de creixement personal: t’enriqueix, t’exigeix, t’esperona, et dóna una altra visió del món del treball i de l’Església.

- Només quan un realment està engrescat (quan un ho viu així) pot engrescar a un altre

Ser exigents:

No ens podem conformar amb gent que no “doni la talla” (La que els propis grups han definit):

- Amarat de la fe-Evangeli viu
- Sàpiga llegir l’Evangeli dins la vida
- Obert i oberta a l’experiència de vida que el moviment li pot proporcionar

A nivell pràctic

Obrir el ventall:

Cada consiliari, cada grup, cada membre del moviment pot participar a fer “llista” de convidats. Aquelles persones que reuneixen les condicions anteriors i a qui es pot anar a trucar sense prejudicis de si són “a” o “b”

Saber convidar:

- Iniciar un procés d’apropament del moviment i de la tasca que se’ls vol encomanar (Convidar-los a fer una xerrada, participar en jornades de formació, trobades, exercicis espirituals, enviar el Butlletí, establir una relació personal...)

- Traspassar les pròpies vivències com a consiliaris per “engrescar”, per fer descobrir la riquesa que pot aportar

Ser exigents:

- La tasca que s'encomana és important, no es pot fer a mitges i no es pot plantejar com "fes el que puguis" (a nivell d'assistència al grup, d'acompanyament personal, de participació en el moviment i en les reunions de consiliaris...)
- Formació a nivell de fe, de món obrer...
- Participació en la vida de l'Església.

L'acció de l'Esperit

El repte es converteix en oportunitat:

- Una diversitat enriquidora en el grup de consiliaris on cada u hi aporta la seva especificitat (que no vol dir exclusivitat)
 - preveres: formació teològica, celebració de la fe...
 - religiosos i religioses: vida en comunitat, pregària...
 - laics: vivència de la fe en la "quotidianitat" (família, feina...)
 - dona:acompanyamentpersonal,intuiciófemenina,sensibilitat i tendresa, lectura "femenina" de l'evangeli...
- Una llavor d'Església nova:
 - corresponsabilitat de preveres, religiosos i laics
 - participació en igualtat de condicions de la dona
 - proximitat amb la realitat social (llevat dins la massa)

La comunió en l'equip de consiliaris i consiliàries:

- Importància vital de les reunions de consiliaris de zona i de moviment

COM HA DE SER EL CONSILIARI D'ACO DE CARA AL FUTUR

Intervenció a la Jornada de consiliaris i consiliàries del
22 de febrer del 2003

Josep M. Romaguera

Prèvia

Us apporto alguns punts de reflexió conscient que, no participant de la vida d'ACO, potser diré alguna cosa inconvenient. Però, de fet, m'ho van demanar –així ho vaig entendre– perquè sóc consiliari de la JOC.

Per altra banda, jo no em caracteritzo precisament per tenir imaginació davant del “futur”, paraula que defineix el tema que tracteu en aquestes Jornades. Potser la vida m'ha portat a trobar-me identificat amb allò que diu Jesús en el sermó de la muntanya: “No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps” (Mt 6,34). Paraules relacionades amb la pregària del parenostre, poc abans ensenyada en el mateix sermó de la muntanya de Mateu: dóna'ns avui el nostre pa de cada dia (Mt 6,11). L'afany per respondre “avui” –ara i aquí– al que la vida, els esdeveniments i les persones ens posen al davant, compartint “el pa” (=la vida), ben segur que preparen el demà, n'estic convençut. I això em consola una mica tot i que Déu n'hi do de la feina que tinc a respondre a aquest “avui”: em sembla que no me'n surto pas.

Preneu, doncs, la bona voluntat amb la que us apporto aquests punts que he preparat després de llegir les respostes a les enquestes que heu fet tant a militants com a consiliaris (vegeu-les a partir de la plana 26) i d'haver-hi reflexionat des de l'experiència de ser consiliari de la JOC.

L'aportació és sobre el ser consiliari, no sobre el ser capellà. Per tant, contempla tant els consiliaris preveres, com els consiliaris laics i laiques,

i els consiliaris religiosos i religioses.

Unes primeres impressions havent llegit les enquestes

Llegint les respostes a les enquestes i comentant-les amb alguns de vosaltres, veig que entre els grups d'ACO hi ha diversos nivells, diguem-ho així, de participació en el projecte del moviment (=l'evangelització del món obrer). I que això fa que els consiliaris també s'hi posin d'una manera o d'una altra.

Llegint les respostes es veu, per exemple, que hi ha grups en què el paper del consiliari es confon amb el de responsable de grup. I no precisament perquè el consiliari sigui laic. Penso que **aquí hi ha un repte: definir millor els dos papers.**

També s'intueix que no es fa revisió de vida a tot arreu, i hi ha grups que demanen explícitament **que el consiliari tingui clar què és la revisió de vida.** Comentant-ho amb alguns de vosaltres em dieu que la causa d'això està en la procedència dels grups, en els processos... Aquest és **un altre repte**, i molt important. Després hi tornaré des d'un altre cantó.

També surt molt que el consiliari és un més o ha de ser un més. Res a dir de l'afirmació, sobretot quan s'entrevina que fa referència a una actitud que vol dir que no està per damunt dels altres, una actitud que permet que sigui possible que el consiliari també comparteixi la seva vida en el grup. El que em sorprèn és que surti tant. La qual cosa em fa pensar que té a veure amb el que deia abans: que es confon el paper del consiliari amb el de responsable de grup. O que alguna cosa no funciona. **El repte aquí és el de definir el paper específic del consiliari:** no és un més; sí que és un germà en la fe. És interessant la resposta d'un consiliari: procuro situar-me com un més, sabent molt bé perquè sóc al grup.

Uns altres sis punts després d'aquests més espontanis

El consiliari **és enviat per Déu i l'Església a acompanyar un projecte concret: l'evangelització del món.** Acompanyar el projecte de Déu, el projecte de l'Església, que es concreta en el projecte de l'ACO. Del ser enviat en ve la dimensió de representativitat: un dels trets

específics del consiliari. D'aquí en surt **un altre repte: com mantenir el projecte en la diversitat de situacions i procedències dels equips?**

El consiliari no és model de res: ni el prevere perquè visqui d'una determinada manera (?) ni el laic o laica perquè viu la fe "d'una manera més quotidiana" (família, treball...) (?). Cap d'aquestes diversitats no és model. "Portem aquest tresor en gerres de terrissa, perquè quedi ben clar que aquest poder incomparable ve de Déu, i no pas de nosaltres" (2Co 4,5-7).¹ El consiliari **sí que és testimoni d'un altre**, en el sentit que ho diu Pau: "Sigueu imitadors meus, com jo ho sóc de Crist" (1Co 11,1). Ho demanava algú en les enquestes: un paper profètic, en el sentit més testimonial i vivencial. Afegiria, encara en aquest punt, una tercera afirmació: **el consiliari no ho és per cap mèrit:** "Així també vosaltres, quan haureu fet tot allò que Déu us ha manat, digueu: Som uns servents que no mereixen recompensa: hem fet només el que havíem de fer" (Lc 17,10). Per tant, a l'hora de fer llistes, no caiguéssim en això.

El punt al qual dono més importància, d'aquests que us aporto, és: **el consiliari és profeta.** Tres aspectes d'aquest profetisme del consiliari. Primer: **el consiliari recorda el projecte de Déu.** Un projecte que, com deia abans, es concreta en el projecte de l'ACO. Si hi ha diversitat d'origens i procedències en els equips (grups potser de parròquia que heu incorporat però que no seran mai del tot militants; grups de gent compromesa potser en serveis parroquials que tampoc no seran del tot militants en el medi, grups de militants...), cal assumir-ho, però no rebaixar el projecte, tenir clar per què hi és l'ACO.

Segon: **el consiliari recorda que el Poble de Déu, l'Església, té camí fet –estem en un projecte que ve de lluny– i és testimoni de l'esperança d'aquest Poble –farà molt més camí–.** És testimoni de l'Església.

I tercer: **el consiliari és responsable que en la revisió de vida hi aparegui la novetat pasqual, la novetat que ve de Déu.** Ho demanava un grup: fer que el grup no caigui en l'auto complaença. No hi ha revisió de vida si no hi ha novetat, si no hi ha la possibilitat del compromís, si no en sortim amb la possibilitat de fer passos endavant en la vida. Per això a vegades va bé que el consiliari canviï de grup, si la relació que s'ha establert impedeix la novetat, la interpel.lació, el qüestionament... **El profeta és el que descobreix com treballa l'Esperit i ajuda a descobrir-ho.**

I tres punts més que dic amb rapidesa, pel temps.

1. El consiliari viu l'experiència de fe des de l'experiència del moviment, la revisió de vida. És molt important, ja ho he dit abans, no perdre la RdV.

2. El consiliari és persona de pregària. Va lligat amb l'anterior.

3. El consiliari és conscient que els militants han de viure inserits en la societat –acció en l'ambient, el compromís (la connexió-iniciació)– i en l'Església. No fa del grup, doncs, una secta –"que bé que estem a l'ACO"–, ni els enganxa a la seva persona. Per tant, viu ell mateix en la societat (i s'interessa pel goig i l'esperança, el plor i l'angoixa... sobretot els dels pobres) i viu en l'Església, participant del col·lectiu de consiliaris (on comparteix la vivència de la fe que fa en la revisió de vida, en la vida dels militants), celebrant... "Amb el Regne del cel passa com amb el llevat que una dona va posar dins tres mesures de farina, fins que tota la pasta va fermentar" (Mt 13,33). "Vaig pujar-hi mogut per una revelació i, en una conversa privada amb els dirigents tinguts en més consideració, vaig exposar l'evangeli que anuncio als pagans; jo no volia córrer o haver corregut en va" (Ga 2,2).

¹ En el debat aquesta afirmació de que "el consiliari no és model de res" va ser discutida. El Tano aportava un matís interessant: com Jesús mateix, som referència necessària perquè l'Esperit pugui actuar. En tot cas, l'afirmació intenta evitar que el consiliari es pensi que ha de ser millor que els altres, que hagi de fer un esforç sobrehumà per ser model. Això queda matisat amb l'afirmació que venia a continuació: "el consiliari és testimoni d'un altre".

RESPOSTES DELS GRUPS (40) A LA CONSULTA DE LA COMISSIÓ DE CONSILIARIS

¿A partir de la vostra experiència, en què us ha ajudat més el consiliari?

Moltes respostes constaten que cada consiliari que ha passat pel grup ha ajudat segons la seva manera de ser.

En relació a la revisió de vida:

- A valorar la revisió de vida.
- A seguir amb fidelitat el mètode de la revisió de vida.
- A no dispersar-nos, a centrar-nos en les reunions.
- Ens ha ajudat a reflexionar, a interrogar-nos, a cercar l'essencial de la vida, a anar al fons de les coses, a l'arrel dels problemes.
- Ens ha ajudat a tenir una visió nova i diferent de la vida, dels fets que es revisen.
- A implicar-nos en el fet de vida que es revisa, a prendre compromís.
- Ens ha animat a implicar-nos socialment.
- A qüestionar-nos les actituds personals i del grup;
- A valorar els petits detalls que ens passen per descobrir per on passa Déu per la vida.
- Ens ha ajudat a ser militants obrers i cristians.

En relació a la fe:

- A unir la vida i la fe.
 - A reflexionar sobre la fe i vetllar pel seu procés en nosaltres.
-
-

- Ens ha ajudat a descobrir una visió de Jesús i del Pare que no teníem.

- A relligar els fets de vida amb l'Evangeli.

- A veure la vida i els fets revisats des de l'Evangeli.

- A actuar des de l'Evangeli.

- A tenir un coneixement més ampli i profund de l'Evangeli.

- A fer estudi d'Evangeli.

- A anar més enllà de la visió moralista de l'Evangeli, i a descobrir-lo com a missatge alliberador.

En la pregària i en la celebració:

- A pregar partint dels fets de vida que ens passen.

- En la seva insistència a començar i acabar la reunió amb una pregària.

- A potenciar els moments de celebració de la fe.

- A viure i celebrar des de la fe els grans esdeveniments de la vida (naixements, bateigs, primeres comunions, casaments, defuncions, etc.).

- Amb les celebracions dels temps forts de l'any, les Eucaristies, les trobades i recessos.

En relació a l'Església:

- Amb la seva visió i experiència d'Església, ens ha fet sentir l'Església més propera, més present.

- A no discriminar-nos dels altres membres de l'Església, ajudant-nos a participar en les seves celebracions i activitats.

- A reconèixer els mancaments de l'Església amb una actitud crítica i constructiva a la vegada.

- A sentir i viure l'ACO com a moviment d'Església.

Testimoni de fe:

- Ens ha donat un bon testimoni de fe, ens l'ha encomanat, aportant les seves vivències personals, implicant-se en la revisió de vida. Això ens ha permès valorar-lo i sentir-lo com un més del grup, ja que ha buscat igual com nosaltres, ha compartit els seus dubtes, els seus problemes i qüestionaments.

- Ens ha aportat la seva opció, fidelitat i coherència amb la classe obrera, com a capellà obrer que és.

- Ens ha ajudat a tenir en compte el petit, el dèbil, a partir del testimoni de Jesús.

- Ens ha donat testimoni del seu compromís amb els marginats, amb el Tercer i Quart Món.

- Ens ha donat un bon testimoni de constància i fidelitat a la reunió de grup.

Acompanyar el grup, acompanyar la persona:

- A saber distingir el paper del responsable i el del consiliari.

- A estimar, valorar i cohesionar el grup.

- A respectar-nos entre nosaltres acceptant les nostres diferències.

- A valorar-nos i acceptar-nos tal com som, sense sentir-nos ni per sota ni per sobre dels altres.

- Enshem sentit acompanyats per ell, especialment en moments difícils de la vida del grup o d'alguns dels seus membres; de la vida de parella.

- Amb la seva disponibilitat a parlar quan el necessites.

- Amb la seva paciència esperant la nostra conversió, la nostra decisió a comprometre'ns.

- En moments de desànim ens infon sempre esperança i optimisme.

- Ens ha acompanyat en temes de parella i de família.

- Ens ha ajudat a analitzar les situacions amb pau i alegria.

- Amb el seu testimoni ens ha ensenyat a valorar i respectar la persona, a tenir paciència amb ella, a saber-la escoltar, a respectar el seu procés humà i cristià.

Viure l'ACO:

- A introduir-nos al moviment.

- A creure i estimar el moviment.

- A tenir una visió àmplia i global del moviment.

- A oferir l'ACO a altres persones.

¿Què heu trobat a faltar en el consiliari?

En relació a la revisió de vida:

- Un coneixement més profund de la revisió de vida.
- Més implicació en la revisió de vida, aportant la seva vida, les seves vivències personals, fets de vida seus, com també l'aportació de la reflexió que fa de les nostres revisions de vida.
- Una actitud més activa durant la revisió de vida, ajudant-nos a fer-la bé, sobretot en els dos darrers moments, tot i que això és més feina del responsable de grup.
- Un millor coneixement de l'Evangelí.
- Una ajuda a interioritzar l'Evangelí, donant-hi el temps necessari.
- Fa sortir poc l'Evangelí durant la revisió de vida.
- Més qüestionament a la consciència del grup i de les persones, una interpel·lació en moments precisos, sobretot a l'hora de prendre compromisos, procurant que aquests no estiguin desconnectats de la vida que s'ha revisat.

En relació a les persones del grup:

- Un suport personal als militants.
- Més tacte i flexibilitat per acceptar el grup i els militants tal com són.
- Més confiança en les persones i en el seu procés, tant de fe com de millorament professional, cultural o familiar, tot vetllant perquè no hi hagi desclassament.
- Acceptació dels parers dels altres i no pretendre marcar ni pressionar tant.
- Comprensió i valoració de les responsabilitats que tenen els laics en la feina, en la família, en la política, en la societat.
- Una sensibilitat més lliure i oberta amb les dones.

Temps i dedicació:

- Disponibilitat de temps per a poder preparar-se les reunions, ser puntual i assistir a totes les reunions, trobades i sortides del grup.
- Disponibilitat de temps per a poder trobar-se i tenir relació i comunicació amb cada membre del grup, per poder fer un acompanyament més personalitzat dels militants.

-Plantejar l'oportunitat d'un canvi de consiliari.

Implicació en el moviment i en l'Església:

- Més implicació en el moviment i més relació amb els altres consiliaris.

- La seva implicació en tot això seria un enriquiment per a ell i per a nosaltres.

- Una actitud més crítica respecte a l'Església.

¿Què us agradaria que s'anés millorant i potenciant en el paper del consiliari

En relació a la revisió de vida:

- El coneixement de la revisió de vida.

- La implicació personal en la revisió de vida.

- La interpel.lació i l'exigència que s'espera del consiliari en la revisió de vida, en els compromisos de la vida, en la participació en la societat i en el moviment.

- Que el consiliari ens ajudi a treure a la revisió de vida allò que "més costa" o que mai no es toca.

- Que el consiliari ajudi més a anar a fons en la revisió de vida, a implicar-nos en el que s'està revisant, que assegurí el temps necessari per tal d'interioritzar l'Evangelí, créixer en la fe, viure més d'acord amb l'Evangelí i afavorir un compromís adient al fet de vida revisat.

Fe, Evangelí, Església:

- L'acompanyament en el procés de la fe del grup i de cada militant.

- La presència de la pregària en el grup i en la vida personal del militant.

- Que el consiliari ajudi els militants a compartir amb ell el sentir-se Església i el participar-hi, sense oblidar una aportació crítica, ja que l'Església sempre és tema de conversa en el món de treball i entre les amistats.

- L'aprofundiment en l'Evangelí.

- El fer més sovint estudi d'Evangelí.
- L'ajuda que s'espera del consiliari perquè els militants coneguin més l'Evangelí, en facin aliment de la seva vida i el sàpiguen aportar en el moment de la revisió de vida.

El grup, el moviment:

- L'esforç que es demana al consiliari per conèixer, adaptar-se, saber escoltar i valorar el grup i cada militant, sense caure en l'actitud de dirigir o controlar el grup.

- El ser un bon acompanyant i conseller en els moments de crisi del grup o d'algun militant.

- Ajudar a la bona confiança i sinceritat en el grup, a llimar les tensions que sovint sorgeixen entre els membres del grup.

- Les trobades entre el consiliari i el responsable de grup.

- La preparació de la revisió de vida amb el consiliari.

- La implicació del consiliari en la vida del moviment.

- La participació del consiliari en les trobades amb els altres consiliaris.

Fer de consiliari:

- Que els consiliaris siguin més estables i constants, per tal de fer millor l'acompanyament personal i de grup, la seva tasca d'anar fent militants, sent amic i bon acollidor, sentint-se a la vegada un membre més del grup.

- El plantejar un canvi de consiliari als grups. Per alguns grups pot ser favorable, com també pel mateix consiliari.

- Que de tant en tant el grup faci una revisió sobre la seva relació amb el consiliari.

- Que el consiliari no es trobi pressionat a fer de consiliari. Que s'hi senti i ho faci a gust. Que no li sigui un tasca més d'entre les que fa, sinó un moment fort de la seva tasca pastoral. Que procuri "ser consiliari", més que "fer de consiliari".

- El millorament de la tensa vida del consiliari, l'excessiva i múltiple feina i responsabilitats, la poca disponibilitat de temps que té.

¿En què creieu que heu ajudat al consiliari a realitzar la seva tasca?

- Aportant i compartint amb el consiliari la realitat que vivim els laics: la vida de parella i de família, la vida laboral i sindical, la vida política i social, el moviment obrer, etc. Així l'hem ajudat a tocar més de peus a terra, a connectar millor amb la realitat.

- En el si del grup de militants i en la revisió de vida, el consiliari es va nodrint i va descobrint una praxis cristiana i militant concreta, que juntament amb els seus coneixements teològics, bíblics i pastorals, l'ajuda molt en l'acompanyament dels militants i d'altres activitats pastorals.

- L'acolliment que li donem, oferint-li la nostra amistat, fa que s'hi trobi bé al grup, que anem caminant junts, que comparteixi moments lúdics amb nosaltres, que perdi la por a explicar coses d'ell, que sigui més sociable i que cada dia s'impliqui més amb el grup.

- Tenint més sensibilitat envers ell, per tal que porti fets personals a la revisió de vida i comparteixi així la seva vida amb nosaltres.

- Adaptant-nos a la seva manera de ser, valorant les seves qualitats, les seves aportacions.

- Acollint-lo com un membre més del grup, s'ha sentit acompanyat en la fe, i a la vegada acompanyant en la fe, és a dir, realitzant el seu paper específic de testimoni, impulsor i valedor de la fe i de la comunió amb l'Església.

- Oferint al consiliari un espai d'alliberament, on no se senti tant com a dirigent, l'ha ajudat a humanitzar-se, a avançar en la seva qualitat de vida, i l'hi ha permès exterioritzar els seus sentiments, neguits, crítiques, reivindicacions, fora de la pressió de la parròquia i de la jerarquia.

- Revisant en el grup la seva vida i la seva manera de ser, l'hem ajudat a millorar actituds en la seva relació i tracte amb les persones, a valorar les opinions dels altres.

- Recolzant-lo en les tasques de la parròquia i en els compromisos que té en el barri.

- El grup fent un esforç per millorar el seu funcionament, per portar la iniciativa en la seva dinàmica, per mostrar responsabilitat i compromís en les reunions de grup, de zona i del moviment, ha facilitat la tasca del

consiliari.

- A conèixer, a entendre el moviment i a implicar-s'hi.
- A conèixer la dinàmica de la revisió de vida.
- A connectar l'Evangelí amb la vida.
- Preparant amb ell les reunions, les revisions de vida, els estudis d'Evangelí, les pregàries, etc.

¿Quin paper ha de tenir el consiliari o la consiliària en el grup?

Punt de referència en la fe:

- Acompanyar el grup i cada militant en el procés de fe, desvetllant-la, animant-la, aprofundint-la i compartint-la.
- Ser una persona disponible per a poder fer bé aquest paper d'acompanyant.
- Un paper eminentment profètic, aportant el seu testimoni i vivència de l'Evangelí, la seva consciència i opció pel món obrer.
- Ajudar a lligar la fe amb tots els àmbits de la vida.
- Ajudar a descobrir als militants el paper dels laics dins el projecte de Déu.
- Ajudar que la fe ens porti a l'acció militant.
- Ajudar a pregar, i facilitar moments de pregària en les reunions de grup.
- Ajudar a viure més intensament els moments litúrgics de l'any cristià.
- Presidir en el grup alguna celebració de l'Eucaristia, en el cas que sigui prevere.
- Aportar els seus coneixements de l'Evangelí.
- Ajudar que l'Evangelí ens interpel·li.
- Fer viure l'Evangelí en la vida de cada dia.

La revisió de vida:

- Juntament amb el responsable, ser el pal de paller del grup, vetllant per tots els seus membres.
-

- Acompanyar, moderar, dinamitzar i reconduir la revisió de vida, evitant, però, assumir el paper del responsable de grup.

- Implicar-se personalment en les revisions de vida, compartint també la seva vida.

- Tenir un paper més preponderant en el jutjar de la revisió de vida.

- Ajudar a aprofundir en tot allò que s'està revisant, preguntant, interpellant, qüestionant.

- Aprofundir en la visió cristiana i obrera del fet de vida revisat.

- Aportar els seus coneixements teològics en la reflexió dels fets de vida.

- Potenciar el compromís, la militància cristiana.

En relació al grup:

- Cuidar la relació entre els membres del grup, la bona amistat.

- Ser proper al grup, guanyar-se la seva confiança, sentir-s'hi com un més, estimar els militants, ser amic, acollidor, conseller, "guia espiritual".

- Vigilar que el grup no es tanqui en si mateix i caigui en l'auto complaença.

- Escoltar el grup, els seus militants, comprendre'ls, respectar la seva autonomia i llibertat, i saber intervenir en els moments precisos.

- Evitar convertir-se en el protagonista o responsable del grup.

Moviment i Església:

- Ajudar a donar sentit de moviment, a viure l'ACO.

- Fer viure l'ecclesialitat del moviment, donant sentit i consciència de pertànyer al col·lectiu eclesial, animant a participar-hi en la zona, en el barri, a la parròquia.

- Persona amb qui podem compartir les "contradiccions" entre el moviment i l'Església.

- S'ha de coordinar amb la resta dels consiliaris.

- Ha d'estar implicat en la vida del moviment.

- S'ha de preparar les reunions i les revisions de vida.

- Donar suport al responsable de grup en el seguiment dels militants i en la metodologia de la revisió de vida.

- Vetllar per la seva pròpia formació.

RESPOSTES DELS CONSILIARIS I CONSILIÀRIES (17) A LA CONSULTA DE LA COMISSIÓ

¿Què ajuda i com a fer de consiliari?

El grup:

- La vida dels militants que surt al grup, viscuda intensament per ells, els seus plantejaments, preguntes, exigències, amb la seva manera d'escoltar i de viure l'evangeli, és una bona ajuda per el consiliari i va modelant el seu ser i fer de consiliari.

- El fet de ser el grup una comunitat de vida i de fe, permet al consiliari compartir també la seva vida i la seva vivència de fe, viure una experiència d'Església arrelada a la vida, evangelitzadora, plural, de tal manera que el consiliari va assumint tot un estil i manera de ser i de fer.

- Tot i que el consiliari ha de sentir-se acollit com un més del grup, els militants l'han d'acceptar també en el seu rol específic d'acompanyant en la fe i en la vivència de l'evangeli, per tal que el consiliari faci bé el seu paper.

- El consiliari ha de deixar-se acompanyar pels militants i ser interpel·lat i qüestionat en la seva manera de fer de consiliari. Els militants saben prou què volen i, encara més, què no volen del consiliari. És així com el consiliari escoltant els militants, captant les seves necessitats i desigs, és ajudat pel grup, el qual esdevé una bona escola d'aprenentatge per al consiliari.

- El compartir la vida dels militants, el seu sentit de moviment, la seva consciència de classe obrera, els seus compromisos en la vida familiar, laboral, veïnal, sindical o política, aporta al consiliari un sentit gran de la realitat, de la lluita col·lectiva, de l'amor als companys i companyes i a la família, de la fe en Jesús viscuda en la vida, de la capacitat evangelitzadora i de testimoni cristià que tenen els militants, de la vivència d'Església en el

món obrer, aportacions imprescindibles per a ser consiliari de l'ACO.

- La relació amb els militants del grup, sent fidel a les reunions i preparant-les, acompanyant i fent el seu mateix procés, participant en la seva vida i activitats, és una bona ajuda per al consiliari.

- Els aspectes organitzatius del grup i del moviment ajuden al consiliari a fer les coses conjuntament, preparar-les sense imposar, procurant suggerir i esperar que el suggeriment qualli.

Les trobades de consiliaris i consiliàries:

- El poder compartir les experiències, contrastar dificultats, inquietuds, sobretot al començament, fa prendre consciència que els altres consiliaris es troben en la mateixa situació i obre nous horitzons.

- La relació personal, el testimoni i l'acompanyament que es troba en els altres consiliaris, fa veure la varietat de persones i grups, estils i accents diferents, aspectes que es tenen oblidats a l'hora de fer revisió de vida.

- Cal tenir sempre algun tema o aspecte concret a tractar a les reunions de consiliaris, que parteixi del que fa cadascú. Així les reunions esdevenen profitoses i enriquidores.

- Cal procurar l'assistència i la participació a les reunions de consiliaris.

La relació personal amb el responsable de grup:

- Cal programar periòdicament les trobades del consiliari amb el responsable de grup. Aquesta relació és una de les coses importants i que costa més fer, degut a dificultats d'horari o al poc interès que a voltes s'hi té. Quan es deixa de fer, se'n ressent la vida del consiliari, el paper del responsable i el mateix grup.

- Va bé preparar o revisar amb el responsable de grup les reunions, com es fa la revisió de vida i cadascun dels seus moments, els fets que van sortint i els que no surten, els compromisos i la militància del grup, la participació de la gent, pensar en cadascun dels militants.

- Aquesta relació del consiliari amb el responsable de grup ajuda a clarificar tant el paper del consiliari com el del responsable, per evitar allò que passa sovint, que el consiliari agafi el protagonisme que ha de tenir el responsable de grup.

- Quan el responsable de grup modera la reunió, vetlla el desenvolupament de la revisió de vida i té atenció en cadascun dels militants, permet al consiliari centrar-se més en el seu paper d'acompanyament en la fe.

Altres aspectes a tenir en compte:

- Fer quadern de vida o de consiliari, permet la relectura dels fets revisats, de les intervencions de cada militant, i portar tot això a la pregària personal.

- Preparar la reunió, personalment o amb qui farà la revisió de vida.

- Haver tingut responsabilitats dins del moviment, fa que prioritzis trobades o converses amb altres consiliaris, amb responsables, i et permet estimar més el moviment i tenir una mirada més enllà del propi grup.

- Viure la feina, les responsabilitats de cada dia o les altres tasques pastorals, molt unides a l'estil de vida que adquireixes al fer de consiliari.

- La pregària personal, sentir-se acompanyat per Déu, fer personalment estudi d'Evangelí, la formació que un es procura a través de lectures de cara la revisió de vida, el món obrer, la Bíblia, el Butlletí, etc.

¿Què ha de fer el moviment de cara la preparació i formació dels consiliaris?

- Oferir materials i mitjans de formació de consiliaris, pistes de lectures de formació bíblica i teològica, social i política, etc.

- Assegurar i dinamitzar les reunions i trobades de consiliaris amb temes concrets, per tal que esdevinguin lloc de formació i de compartir:

- La revisió de vida: el Veure, el Jutjar-Evangelí, l'Actuar-Compromís;
- L'estudi d'Evangelí;
- Com ser pedagogs;
- Què vol dir acompanyar la vida i la fe del militant;
- Com ajudar a treballar i viure les prioritats dels moviments;
- L'acompanyament del responsable de grup;
- Com viu el consiliari la militància;

- Els nous desafiaments que es plantegen a l'ACO de cara el futur.
- Crear una petita comissió de cara la formació i l'espiritualitat dels consiliaris.

¿Quin és el paper del consiliari en el grup?

- Viure el grup i el moviment, participant, compartint, sentint-se formar part de tot allò que es viu en el grup, com un de més, però conscient del paper específic que té el consiliari.

- Escoltar, esperar, preguntar (per què ha passat? com ho vius? com ets sentit? com ho viuen els companys i companyes?), interpellar (has actuat bé? podies haver fet més? què ens diu a cadascú tot això? que ens demana Jesús?); retornar paraules i descobertes que han fet els militants; aportar vivències personals, la mirada de fons, la llum de l'Evangelí; aflorar la presència o absència de Jesús en les persones i en els fets, la seva acció alliberadora a través dels nostres compromisos i de les accions de les persones; apuntar sempre opcions positives; no encallar-se en el repartiment de culpabilitats; fer el cor fort en moments de dificultats o de desànim.

- Estar atent a la vida del grup, als processos de fe que hi ha, vetllar per tot el que pot ajudar a avançar, a més a més de la revisió de vida: celebracions de la fe, recessos, estudi d'Evangelí, sortides... Tot això cal compartir-ho, revisar-ho i programar-ho amb el responsable de grup.

- Sovint, segons el grup i el responsable, el consiliari es troba havent de fer tasques de suplència: fent d'animador, dinamitzador o moderador del grup, vetllant perquè es facin bé tots els passos de la revisió de vida, reconduint o desbloquejant la reunió, fent les preguntes necessàries per ajudar a aprofundir les coses, tant en l'anàlisi de la realitat com en la reflexió creient, donant joc a tots, etc.

- Evitar un excés de protagonisme; intervenir en el grup com a "mestre" i expert en la fe i en l'Evangelí, o reduir les intervencions a l'aportació dels textos de l'Evangelí i el seu comentari.

- Ajudar a:

- sentir-se comunitat de fe, sentir-se Església;
- relacionar-se amb l'Església local, participant en les seves celebracions i activitats;

- prendre consciència de l'aportació que el grup i el moviment va fent a l'Església, respecte a la vivència de la fe partint de la vida i la presència en el món obrer.

Acompanyament personal en la fe del militant

- Avui es fa molt poc aquest acompanyament personal. S'hi està disponible si algú ocasionalment ho demana.
- Amb certs militants hi ha converses ocasionals, sobretot en moments concrets i significatius (moments de crisi, de problemes, de fets important, d'esdeveniments familiars...).

Dificultats a l'hora de fer de consiliari

- Saber fer la pregunta oportuna i en el moment adient, per ajudar a donar un pas endavant i anar més a fons, per interpel·lar-se a la llum de l'Evangelí.
- Saber respectar el ritme de cada persona, el seu procés personal, sense deixar de mostrar la crida de Jesús i l'exigència de l'Evangelí, que ens va marcant un estil determinat de viure i de fer.
- Saber ocupar el lloc del consiliari, deixant actuar més el responsable de grup.
- L'equilibri entre el compartir i comunicar la pròpia vivència de fe, i l'ensenyar a partir dels coneixements bíblics i teològics, sense caure en fer de "mestre".
- Saber acompanyar en el moment del jutjar, ajudant a superar la visió moralista de l'Evangelí per descobrir i viure la presència de Jesús en la vida, els signes de mort i resurrecció que hi ha en ella.
- Qüestionar segons quins compromisos es prenen a la reunió.
- Ensenyar a pregar des del cor i aconseguir un clima de pregària en el grup.
- Crear espais de celebració o aprofundiment de la fe.
- Ser militant, per poder aportar la meua vivència al grup.
- Ser punt de referència eclesial i a la vegada patir amb els militants les

contradiccions de la nostra Església.

- La relació personal amb els militants fora de la reunió de grup, l'acompanyament personal, no solament per manca de temps, sinó per no saber-ho fer prou.

- Preparar personalment o amb altres les reunions.

- La diferència d'edat, a voltes massa propera a la dels militants i a voltes massa distant, com també la realitat social que viu el consiliari, distinta de la dels militants.

- L'assistència a les reunions i trobades de consiliaris.

¿Què aporta personalment el fer de consiliari?

- Unir la fe amb la vida: trobant Déu en la realitat de cada dia, en les persones, en els fets i esdeveniments, vivint la fe en la mesura que un s'encarna en la vida per trobar Jesús encarnat en ella, continuant morint i ressuscitant en tota persona que sofreix i avança.

- Que les persones i la realitat esdevinguin font i lloc de pregària, de trobada amb Déu.

- Compartir amb els militants la pròpia vivència de la fe, més que no pas alliçonar sobre la fe.

- Trobar el goig i el sentit a la vida, a l'adquirir un estil de fer i realitzar la pròpia vocació de laic o de prevere, estant atent a la vida, a les persones, partint del concret, de fets i de situacions, més que no pas de teories i doctrines, sentint-se interpel·lat i vivint la revisió de vida com un estil en tot el que es fa i es diu.

- Tocar més a prop la realitat que es viu fora de l'Església, sobretot la realitat obrera.

- Una major sensibilitat per captar els problemes i analitzar-los.

- Saber escoltar, aprendre a compartir decisions, a valorar i responsabilitzar les persones per a les diverses tasques, creure-hi.

- Aprendre a ser també militant en l'Església i en el món obrer.

¿Què cal demanar als nous consiliaris?

- Il·lusió per a fer aquest servei.
- Estar disposat a acompanyar i a deixar-se acompanyar.
- Estimar la gent del món obrer.
- Formar-se en tots aquells aspectes que poden quedar fluixos:
 - profunditat espiritual, vivència personal de Déu i disponibilitat per trobar-lo en la realitat de la vida;
 - formació bíblica i teològica;
 - formació social, i sobre tot de la realitat del món obrer;
 - la metodologia de la revisió de vida i estudi d'Evangelis;
- Aprendre a fer de la pròpia vida una militància i situar-se com un militant més en el grup, sent conscient a la vegada del paper d'acompanyant i testimoni de la fe.
 - Estar atent a les persones i a la vida, aprendre a escoltar, a preguntar, a suggerir, a interpellar, a compartir la pròpia vida i experiència, ajudar a anar a fons, no sentenciar...
 - Fer equip amb els altres consiliaris i creure en el moviment, participar-hi.
 - Viure i ajudar a viure el sentit d'Església.
 - Creure i viure el protagonisme dels laics.

EL PAPER DEL CONSILIARI DE GRUP I DEL CONSILIARI DE ZONA

Aportacions dels participants a la Jornada de
Consiliaris i Consiliàries del 2002

Criteris d'actuació del consiliari de grup

- Ser molt conscient del nostre paper en el grup i a la revisió de vida. Tot i procurar ser un més del grup, cal ser conscients d'haver rebut l'encàrrec d'exercir de consiliari, i ser un testimoni i un punt de referència per els militants, sobretot respecte a la fe.

- Saber escoltar, preguntar, interpel·lar quan convingui, ajudant a anar a fons i a descobrir en la vida l'absència o la presència alliberadora de Jesús.

- Compartir en el grup de militants la nostra pròpia vida, la nostra vida de militants, la vivència personal de la fe, aportant no tant el què sabem de Jesús, sinó el que vivim de Jesús i com ho vivim.

- No anar al grup amb l'actitud de fer-hi exclusivament el servei que se'ns ha demanat, sinó amb l'interès de compartir la vida, estimant el grup i cadascun dels militants, evitant preferències i simpaties que poden molestar.

- Acollir, respectar i valorar la vida dels militants, els seus compromisos, els seus processos de fe.

- Ajudar a aflorar a les revisions de vida les prioritats que l'ACO ha establert pel curs.

- Ser una referència eclesial per els militants, ajudant-los a sentir-se Església, a superar contradiccions i a mantenir llaços amb l'Església local.

- Disponibilitat per a l'acompanyament personal dels militants en el terreny de la fe.

- Vetllar per tots aquells elements de poden ajudar a avançar en la fe:
 - les celebracions de la fe;
 - la pregària;
 - estudis d'evangeli;
 - recessos;
 - formació.
- Procurar la relació amb el responsable de grup, per anar fent el seguiment de les reunions i dels militants, sobretot si el grup és jove; per revisar i ajudar-nos a exercir cadascú el seu paper.
- Fidelitat en l'assistència a les reunions del grup de militants.
- Compartir amb el grup altres moments de convivència: trobades, sortides, dinars o sopars...
- Assistència a les reunions de consiliaris de la zona i a les Jornades de consiliaris del moviment, aportant i revisant el nostre fer quotidià de consiliari, creant i vivint el sentit de col·lectiu entre tots.
- Participació en els actes generals del moviment i de la zona.
- Vetllar per la pròpia formació, personalment o a través del moviment:
 - bíblica i teològica;
 - social, sobre món obrer;
 - sobre la metodologia de la revisió de vida i estudi d'Evangeli
- Portar Quadern de consiliari per:
 - revisar les reunions del grup;
 - fer seguiment dels militants;
 - portar a la pregària la vida del grup.
- Revisar tot sovint com estem arrelats a la vida, a la vida del barri, als problemes i il·lusions de la gent, i com estem arrelats a l'evangeli i units a Jesús per trobar-lo viu i actual en les persones i en la vida de cada dia. Com il·luminem aquesta vida amb l'Evangeli.
- Ser conscients de tot allò que ens va aportant el moviment, el grup, els militants, en tots els camps de la nostra vida, i agrair-ho sobre tot quan se'ns demana una dedicació al moviment..

Les tasques del consiliari de zona

1. Preparar i convocar les reunions de consiliaris de la zona:

- Vetllar la periodicitat
- Assegurar l'assistència (i, si cal, telefonar)
- Temàtica possible:
 - com es fa la RV i quin és el nostre paper en cada moment;
 - l'acompanyament de la fe del grup i dels militants;
 - estudi d'Evangelí: metodologia;
 - com surten les "prioritats" del curs i com les vivim;
 - explicar la vida de cada grup;
 - la relació amb el responsable del grup;
 - com fomentem i vivim la consciència de "col·lectiu de consiliaris";
 - participació en la vida de la zona i del moviment;
 - presència i sintonia amb el món obrer, amb la vida del barri;
 - presència i sintonia amb l'Església de la zona;
 - model i imatge d'Església que van configurant els grups d'ACO;
 - fer alguna revisió de vida en el grup de consiliaris;
 - què ens aporta personalment el fer de consiliaris;
 - valoració del testimoni específic que donen els consiliaris laics als militants.

2. Relació amb el responsable de zona, i participació en el comitè de zona.

3. Cercar nous consiliaris, ja siguin laics, religiosos o preveres, quan hi ha hagut algun canvi, quan un grup ho demana o convé el canvi, o pels grups que no en tenen...

4. Fer seguiment i acompanyament personal dels consiliaris de la zona, especialment dels nous o dels que no assisteixen a les reunions.

5. Vetllar les diverses activitats de la zona: les trobades, les celebracions de la fe, la pregària, els recessos, exercicis, estudis d'Evangelí...

6. Relació amb l'Església local i de la zona. Ajudar els grups a participar i sentir-se Església.

7. Si només hi ha un o dos grups a la zona, vetllar per la relació amb consiliaris d'altres zones.